

„De unde mă cunoști?” – Autor necunoscut

Apostolul Ioan relatează în evanghelia sa despre întâlniri, pe care nu le găsim altundeva. Dintre ele face parte și întâlnirea Domnului Isus cu Natanael. Filip din Betsaida, locul natal al fraților Andrei și Petru, prilejuise această întâlnire. După ce el însuși recunoscuse în Isus pe Mesia cel făgăduit, era dorința sa să-i aducă împreună și pe cunoscuții săi la Cel de mult făgăduit și acum, în sfârșit, Trimisul lui Dumnezeu. „Din prisosul inimii vorbește gura.” [Luca 6.45]. Așa îi împărtășise el lui Natanael descoperirea sa. Natanael nu era totuși de convins fără multă vorbă. El era, fără îndoială, un om care chibzuia liniștit, care întâi cumpănea, înainte de a cuteza. Remarca lui Filip, că Cel despre care scriseseră Moise și profeții provenea din Nazaret, i s-a părut suspectă. „Poate fi ceva bun din Nazaret?” [Ioan 1.46], a fost întrebarea sa prevăzătoare. Nazaret era o localitate mică, din disprețuita Galilee, nementionată în Scripturi de niciun eveniment consacrat din vremurile vechi. Dintr-o asemenea localitate trebuia să vină Mesia al lui Dumnezeu? Dar Filip nu s-a lăsat derutat. Ce-i drept, el n-a răspuns la întrebare. Dar a avut un sfat mai bun. El, Filip, știa pe cine văzuse. El auzise glasul prietenos la lui Isus. Îl privise în față. Poate că auzise și el mărturia lui Ioan despre Cel „care venea după el”. În orice caz, inima sa era plină de bucurie. El era convins că nu se înșală. Așa că la întrebarea bănuitoare a lui Natanael n-a răspuns nimic altceva, decât: „Vino și vezi!” *Cuvintele lui* nu i-au putut convinge pe ceilalți. *Personalitatea lui Isus* o va face sigur.

În felul acesta l-a adus Filip pe Natanael la Isus. Era o cale simplă, dar era cea mai bună. El nu s-a angajat în discuții lungi cu cel care se opunea. El i-a făcut, pur și simplu, cunoștință cu Isus, iar rezultatul i-a dat dreptate.

Mi se pare că de la Filip poate să învețe oricine Îl iubește pe Domnul său și care caută să-I slujească privind sufletele oamenilor.

La invitația: „Vino și vezi!”, Natanael nu mai are nicio obiecție. Desigur, îndoielile sale n-au fost înlăturate de cuvintele prietenului. Că el n-a așteptat nimic extraordinar de la Omul la care l-a dus Filip, aceasta o arată întrebarea sa ulterioară. „De unde mă cunoști?” [Ioan 1.48]. Dar a mers totuși. El a venit, a văzut și a fost convins.

Ferice de sufletele care fac ca Natanael! Și în vremea noastră există suflete care caută și așteaptă. Multora nu le este nici lor limpede ce caută, de fapt. Dar mulți caută conștient mângâiere și odihnă pentru inima lor. Dacă un cititor sau altul al acestor rânduri ar face parte din ceata celor care doresc într-adevăr pace pentru sufletele lor, atunci unor astfel de oameni vreau să li-l prezint pe Natanael ca exemplu. Natanael nu era, cum ne-am spus, deloc convins la început că Isus, fiul lui Iosif din Nazaret, era Mesia făgăduit de Dumnezeu. Cu toate acestea s-a dus la El, deoarece invitația făcută lui era bună și echitabilă. Dacă vreau să-mi fac o părere despre cineva sau despre un lucru, atunci trebuie întâi să-l cunosc sau s-o cunosc. De ce sunt așa de multe cuvinte rele despre Biblie și Persoana Mântuitorului? Pentru că cei care își spun părerea nu și-au dat niciodată osteneala să cunoască Cuvântul lui Dumnezeu și pe Cel care constituie punctul Ei central. Natanael era suficient de sincer să nu-L respingă pe Isus fără multă vorbă. S-a dus să-L vadă și cât de mare a fost rezultatul! De aceea, prietene, fă ca Natanael! Du-te la Isus! El este cu adevărat un Răscumpărător și un Mântuitor. El vrea să te facă fericit și pe tine, vrea să răspundă căutării tale și să dăruiască mângâiere și pace inimii tale. Du-te la El! Din Cuvântul Său înveți să-L cunoști. Ia Biblia în mână! Vino și vezi! Ia și citește! Dacă simți că ai nevoie de un Mântuitor, atunci ai un drept la lucrarea lui Hristos.

Isus a venit prietenos să-l întâmpine pe Natanael. „Iată, cu adevărat, un israelit în care nu este viclenie” [Ioan 1.47], și-a spus Isus părerea despre Natanael, înainte ca Natanael să fi spus

măcar un cuvânt. Răspunsul a fost o uimire profundă din partea celui care venea. Acestea nu erau cuvintele unui lingușitor. Erau cuvintele Unuia în fața Căruia chiar și gândurile inimii erau goale și descoperite. „De unde mă cunoști?” Da, de unde îl cunoștea Isus? Era El un profet? Era El atotștiutor? De unde te cunosc, Natanael? „Înainte ca Filip să te cheme, te-am văzut, când erai sub smochin”. [Ioan 1.48] Natanael, tu stai în fața celui care încearcă inimile și rărunchii. Tu stai – „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!” [Ioan 1.49], a trebuit să exclame copleșit. Nimeni nu fusese cu el pe când stătea sub smochin. Ce făcuse acolo, nu ni se spune. Dar este o fantezie dacă spunem: Acest urmaș veritabil al patriarhului distins de Dumnezeu Însuși cu numele de „Cel ce luptă cu Dumnezeu (Israel) [Geneza 32.28], unul dintre aceia care, pentru că se temeau de Dumnezeu, chibzuiau asupra cauzei poporului lor și a Dumnezeului lor în inimile lor și vorbeau despre ea cu cei care au aceleași convingeri (compară cu Maleahi 3.16) – repet: este prea mult spus dacă suntem de părere că: el va fi stat sub smochin cu fața la pământ înaintea lui Dumnezeu, întristat pentru decăderea poporului său, strigând cu ardoare după Salvatorul promis? Nimeni nu era cu el în ceasul acela. Dar ochiul Acestui minunat Străin îl văzuse acolo sub smochin și El luase cunoștință de tot ce putea cumva să-l miște.

Natanael n-a întrebat a doua oară: „De unde mă cunoști?” El a văzut, a auzit, a crezut. Fiul lui Dumnezeu stătea în fața sa și gloria Sa avea s-o vadă în viitor în cu totul alt mod decât i-o revelaseră deja cuvintele Sale. - -

Cel care a umblat pe pământ pe vremea lui Natanael trăiește astăzi la dreapta lui Dumnezeu. El este Același care era și atunci, El, Omul Isus Hristos. El te cunoaște și pe tine, prietene, mai bine decât te cunoști tu pe tine. El te-a cunoscut pe parcursul întregii tale vieți. El cunoaște, așa cum a spus deja psalmistul, așezatul și ridicatul tău. El îți înțelege gândurile de departe. El știe și despre felul tău de trai. Toată comportarea ta – Lui Îi este cunoscută. Mai mult. El îți cunoaște păcatele, chiar și pe cele mai tainice. El te cunoaște așa cum ești și, - aceasta este minunat -, *te iubește* așa cum ești. Chiar dacă El este sfânt și drept – căci este Fiul lui Dumnezeu -, nu trebuie totuși să te temi de El. Poți păși înaintea Sa. Firește, limbajul tău trebuie să fie ca cel al lui Petru: „Doamne, pleacă de la mine, pentru că sunt om păcătos!” [Luca 5.8] Dar nu trebuie să te temi că El va da curs acestui strigăt al unei inimi convinse de păcatul ei. Dimpotrivă. El rămâne cu plăcere la oamenii care vorbesc așa. Lor le întinde El mâna Sa și îi trage în sus, la Sine. Căci, într-adevăr, pentru aceasta a fost El odinioară înălțat pe cruce, ca să-i atragă pe *toți* la Sine. (Ioan 12.32).

Dragă cititorule, încă neadăpostit în sângele lui Isus, permite-mi să fiu Filip al tău! Lasă-mă să te conduc la Isus! Poți să fii oricine și poți să fii oricum! Isus te iubește. El vrea să te spele curat de orice vină și să facă din tine un copil fericit al lui Dumnezeu. El vrea să te împace cu Dumnezeu. Du-te la El! Privește-L! Ascultă cuvintele Sale de dragoste! El a murit și pentru tine. Crede în El! Fără El ești pierdut. Prin El și în El, viața eternă și gloria eternă sunt partea ta. - „Cine crede în Fiul are viață eternă; și cine nu se supune Fiului nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el” (Ioan 3.36).